

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10368** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. И. И. срещу решение № 3433/17.07.2023 г., постановено по НАХД № 6680/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 9 – ти състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) Серия К № 7311803, издаден от ОД на МВР С., с което на касатора, за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба”, в размер на 200 лева.

С касационната жалба се моли за отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че в ЕФ е посочена непълна санкционна разпоредба, тъй като липсва съответната привръзка на бланкетната нормата на чл. 182, ал. 4 ЗДвП с допълващата я на чл. 182, ал. 1, ал. 2 или ал. 3 ЗДвП. Смята, че във фиша е дължимо да бъде посочено коя от различните хипотези по чл. 182, ал. 1, ал. 2 или ал. 3 ЗДвП е осъществена, за да се наложи съответното наказание за повторност именно на това нарушение. Посочването на пълната правна квалификация за първи път от съда с атакуваното съдебно решение, при това и невярно посоченото обстоятелство за запълнен от наказващия орган бланкет в

процесния електронен фиш, съществено ограничава и нарушава правното на защита, тъй като изначалната липса на конкретно волеизявление от наказващия орган не може да бъде преодоляна чрез преквалификация на изпълнителното деяние. Моли се за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен ЕФ като незаконосъобразен.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С., чрез процесуалния си представител юк Г., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

В. И. И. е правоспособен водач на МПС и собственик на товарен автомобил „И. КХ 70“ с рег. [рег.номер на МПС].

В пътен участък, находящ се в [община], област С., на път I-8 км. 40+700 (съгласно справката на А.) било въведено за двете посоки на движение, с пътен знак В26, ограничение на скоростта от 50 км/ч.

С влязъл в сила на 03.01.2023 г. ЕФ № 4547106, потвърден с Решение № 8 от 05.01.2022 г. на РС – Перник по АНД № 891/2021 г., И. бил наказан по административен ред, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП с административно наказание – „глоба“, в размер на 50 лева.

На 10.04.2023 г., в 12.18 часа по пътен участък, находящ се в [община], област С., на път I-8 км. 40+700, при въведено с пътен знак В26 ограничение на скоростта от 50 км/ч., И. управлявал товарен автомобил „И. КХ 70“ с рег. [рег.номер на МПС], със скорост на движение от 76 км/ч., след приспаднал толеранс от 3 км/ч. Засечената скорост е с превишение над разрешената такава от 26 км/ч. Административното нарушение било заснето с технически годна мобилна АТСС „ARH CAM S1“, насочено към [населено място] с № 120cd16. За нарушението е изготвен снимков материал на лекия автомобил и пътния знак В26 за въведената в пътния участък разрешена скорост на движение от 50 км/ч.

В рамките на извършената проверка е съставен протокол № 1204р-3594/12.04.2023 г. от служител на ОДМВР – С. за използване на мобилна система АТСС „ARH CAM S1“, насочено към [населено място] с № 120cd16. От протокола е видно, че АТСС е използвана на 10.04.2023 г. и е поставена на пътен участък, находящ се в [община], област С., на път I-8 км. 40+700. Служителите на СДВР, поставили АТСС били със служебен автомобил, с рег. [рег.номер на МПС].

По делото е представен протокол за проверка на АТСС от БИМ № 111-СГ-ИСИС/12.09.2022 г., с валидност до 07.09.2027 г. Представено е и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126.

За констатираното нарушение, а именно превишение на скоростта за движение с 26 км/ч е съставен електронен фиш, серия К № 7311802, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2,

т. 3 ЗДвП, на В. И. И. му е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 200 лева.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 3433/17.07.2023 г., по НАХД № 6680/2023 г. по описа СРС, НО, 9 – ти състав, с което е потвърден ЕФ, серия К № 7311803, издаден от ОД на МВР С.. За да потвърди ЕФ, СРС е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като наложеното наказание съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 3433/17.07.2023 г., постановено по НАХД № 6680/2023 г. по описа на СРС, с което е потвърден ЕФ, Серия К № 7311803, издаден от ОД на МВР С., с което на И., за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба”, в размер на 200 лева.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение правилно.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от В. И. И. допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че електронният фиш е издаден в съответствие с процесуалните правила за неговото издаване. Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържанието, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че с автомобила касаторът е извършил нарушение на изискванията за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта, с която се е движил И. е 76 км/ч,

при ограничение на скоростта, въведено с пътен знак В26 от 50 км/ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на ОД на МВР С. и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 7311803, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна.

Също така, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

Правилно въззивният съд, въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП. В. И., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта, въведена с пътен знак В26. По аргумент от чл. 21, ал. 1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и, когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в пътен участък като максимално разрешената скорост е била 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 и протокол № 111-СГ-ИСИС от 12.09.2022 г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол, като приложения снимков материал, съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Неоснователно е възражението, че в ЕФ не е приложена съответната санкционна разпоредба, тъй като липсва, съответната привръзка на нормата на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, запълваща бланкета й - на чл.182, ал. 1, ал. 2 или ал. 3 ЗДвП. В процесния електронен фиш изрично е посочената привръзката на тази разпоредба с тази на чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП, като така посочената санкционна разпоредба е правилно приложена, с оглед наличието на квалифициращия признак „повторност“. Безспорно, касаторът е бил запознат с фактите, въз основа на които е вменена отговорността му и е имал възможност да се защитава по тях, а правилно приложената санкционна разпоредба не е от естество да доведе до неяснота относно приложимия закон, въз основа на който е санкциониран.

Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл. 21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него. Допълнителните данни по него, напр. относно повторността на нарушението, са от значение за определяне на наказанието, а не за наличието на вмененото нарушение, поради което не е налице и пречка по чл. 189, ал. 4 ЗДвП за издаването на ЕФ.

В електронния фиш е посочен и предходния такъв – Серия К, № 4547106, с оглед който е прието, че процесното нарушение е извършено повторно. Видно от него и от представената по делото справка картон на водача, с този електронен фиш, влязъл в сила, на касатора е наложена глоба по чл. 189, ал. 4 вр. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП. Т.е. следва да бъде споделен извода на районния съд, че процесното нарушение е извършено при условията на повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП.

Фактичката обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ, следва да бъде оставено в сила.

По разноските.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и предвид фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3433 от 17.07.2023 г., постановено по НАХД № 6680 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 – ти състав.

ОСЪЖДА В. И. И. да заплати на СДВР разноси по делото в размер на 80.00 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.